

UNIVERSITETSKI BORSKI LIST

God. XXI.

U Samoboru, 1 lipnja 1924.

Br. 11.

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 80 K. — Plativo i taživo u Samoboru.

Uprava i uređništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

ODJASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvjetuju, daje se znatan popust. Nukopisi se ne vraćaju.

Hrv. prosvjetni klub „Samobor“ u Chicagu.

Pet je godina prošlo što se dne 10 ožujka 1919 u „Hrv. narodnom i sokolskom domu“ u Chicagu sastadoše naši vrli domoroci: Mijo Knaf, Gze'a Tonšetić, Fran Tonšetić, Tomo Pipić, Stjepan Sačer, Ignac Rozman, Ignac Ivančak, Dragutin Weiss, Božidar Knaf, Antun Bišćan, Franjo Kučina, Eduard Krušec, Franjo Zornjak, Ljudevit Mihelić, Alojz Krušec i Julije Krušec, da se dogovore, kako da od svoje strane pomognu vidati teške rane, što ih rat nanio udovcima i sirotama ugrabivši im hranitelje i hranitelje njihove. Odlučše, da se radi te svrhe što češće sastaju i porazgovore te je tako ustrojeno „Hrv. zabavni klub „Samobor“, a brat Antun Bišćan kao tadani najamnik „Hrv. narod. i sokol. doma“ besplatno tažnja dvoranu za održavanje sastanaka i sjednica. Izabran je i upravni odbor: predsjednik Mijo Knaf, njegovim zamjenikom Ante Bišćan, tajnik i računovodja Fran Tonšetić, blagajnik Franjo Zornjak, u nadzorni odbor Ljudevit Mihelić, Dragutin Weiss, Franjo Kučina. Marom brata Franje Zornjaka dobio je klub svoj charter t. j. državnu dozvolu dne 27. travnja koji prije bijaše vlasništvo Hrv. zabavnog kluba „V. lebi“ i kojeg mu ustupiše njegovi članovi nakon svog razlaza. Tom prilikom promijenše ime svoga kluba u Hrv. prosvjetni klub „Samobor“. U svibnju prihvaćena su pravila, što su ih sastavila braća Fr. Zornjak i Fr. Tonšetić. Određjena je mjesečna članarina od 50 centi, a to je poslije radi radne krize sniženo na 25 centi. No prihodom samo od članarine slabo bi klub mogao

zadovoljavati svoju zadaću. Zato je tražio i druga vrsta prihoda. U prvom redu bijaše zabave i izleti. Prva takova zabava bijaše 28 lipnja 1919 sa čistim prihodom od Dol. 133 72. Drugom je prilikom izigran zlatni sat te je unšio čistoga Dol. 73. Pribravši nešto novaca počelo se raspravljati o načinu pomaganja samoborskoj ratnoj sirotinji. Nakon nekih iskustva kod prve podjele potpora, imenova klub u Samoboru svoje povjerenike, da mu budu na ruku pri podjeljivanju potpora, i to: jedan od Vatrogasnog društva, jedan od pjevač društva „Jeka“, jedan od Obrtnog radničkog društva „Napredak“ i dvojica prijašnjih klubova naših.

26. veljače 1921. priredio je klub drugu javnu zabavu i banket. Kako su članovi za tu zabavu darovali raznih jestivina a brat Franjo Noršić 50 Dol., unšio prekrasna svota od čistih 280 56 Dol. Dne 31. srpnja 1921. priredio je klub boskat piknik (izlet) na farmu brata Božidara Knafa u Hnsdale pa se tu i dalo slikati. Čist prihod izleta dao je 14 30 Dol. Na zamolbu ravnatelja samob. škole M. Langa zaključeno je u sjednici od 25. listopada 1921. da se pruži pomoć samob. školskoj sirotinji, te je u tu svrhu doznačeno 10 000 K. Naklonošću predsjednika Mije Knafa drže se klubske sjednice od 27. prosinca 1921. unaprijed u njegovu stanu, i to svake četvrti nedjelje. U njegovu je stanu održana 26. veljače 1922. obiteljska večera za članove kluba i njihove obitelji. Vrijedna kućedomačica Katarina Knaf i ovom se je prilikom sjajno iskazala sa vrhom svojim suprugom, koji ni za rasvjetu i češćenje prostorija ne bijeđe primiti nikakve odštede izjavivši, da sve što je dosele uradio za klub,

učinio je ideji za koju klub postoji. Dne 4. srpnja 1922. priredio je klub izlet na farmu svoje brate Franje Kučina i Drageca Weissa u Hnsdale, a u lipnju 1923. priredio izlet za članove i prijatelje kluba na farmu brata Mije Knafa također u Hnsdale.

Radi nekih neugodnih pojava kod podjele pripomoći zaključio je klub 26. rujna 1922. da obustavi doznava vanje potpora do dalje odredbe, te je na glavnoj skupštini od 30. prosinca izmijenio 10. točku svojih pravila u pogledu podupiranja udovica, a zaključio podijeliti potporu svake godine siromašnoj škol. djeci samoborskoj. Ujedno je zamolio g. M. Langa, da preuzme povjereništvo kluba u Samoboru. Na polugodišnjoj sjednici od 25. lipnja 1922. zaključeno je na prijedlog brata Antuna Bišćana, da se 50 000 K. uloženi u Samobor. štedionici ostavi kao trajna zaklada ovog kluba, od koje će se upotrebljavati samo kamati. Polugodišnjica društva proslavljena je na predlog tajnika skromno, priređena je i obiteljska večera u domu gostoljubivih domaćina Mije i Katarine Knaf. Zaključeno je na predlog brata Božidara Knafa da klub nadari zlatno najsiromašnijih djaka samoborske škole na kraju škol. godine, koji će se odlikovati najboljim vladanjem i najboljim napretkom u naukama. Nagrade imaju biti knjige poučnog sadržaja, koje će im koristiti u životu. Nadalje je klub odlučio, koliko će mu to prilike dopustiti, da donekle poboljša nevoljno stanje ubogara u samobor. ubožnici.

To je ukratko prikazan rad ovog patriotskog kluba, koji je u prvoj godini svoga opstanka brojio samo 19 članova i 6 članica ukupno 25. Taj se broj za ovih pet godina

Milan Zlatić — Samobor.

Hrvatsko pjevačko društvo „Jeka“ u Samoboru.

Prikaz 50 godišnjeg rada.
(Nastavak).

Koncert od 6. VII. donosi prikaz narodnih pjesama hrvatskih, slovenskih i srpskih. Vinko Zganec sa svojim međumurskim pjesmama reprezentira hrvatsku, M. Hubad i O. Dev slovensku, a Stevan Mokranjac sa drugom Rukoveti srpsku narodnu pjesmu. Ovaj je koncert vrlo dobro uspio.

Nakon običajnih praznika započeo je u jeseni novi rad. U muški zbor pristupilo je nekoliko mladih pjevača.

U veljači 1920. istupa „Jeka“ na koncertu sa Novakovim zborovima, da odupietel hrvatskom zbornom komponisti Vilku Novaku, koji je umro u Zagrebu 16. V. 1918. (Hrvatskoj, Sanak spava, Bi mirna noć i dr.)

Kad je bivši regent Nj. V. Aleksander pohodio u lipnju 1920. Hrvatsku, neposredno glavni

naš grad Zagreb, došao je 26. VI. i u Samobor. Uz druga samoborska društva sudjeluje i „Jeka“ kod dočeka i pjeva mu u pozdrav: „Pozdrav domovini“ od V. Novaka. Regent hvall pjevanje, pristupa zborovodji i pita za prilike društva.

U srpnju i kolovozu 1920. preuredio je zborovodja sav društveni arhiv i sastavio novi popis. Nabavljeno je više novijih muzičkih edicija. Hrvatsku muzičku reviju „S. v. C. c. iliju“ držala je „Jeka“ već od prije, sad je nabavljen i list „Pevac“ (Ljubljana), koji donosi u prilogu zborne kompozicije slovenskih muzičara.

God. 1921. izvodi „Jeka“ na zimskom koncertu kompozicije slovenskih komponista: Adamiča, Dr. Švaba, Sveteka i Ipavca. Od hrvatskih stvari izvadja se „Svagdan“ (romanca) riječi od St. Vraza, koje je komponirao za mješoviti zbor pjevač i odbornik „Jeka“ Fran Hrčić. Kompozicija se Hrčićeva m.ogo svidjela.

Na Tijelovo izveo je muški zbor Kuklinu: Starosl. misu, a gdjica Zlata Rumenić otpjevala je „Zdravo Marija“ od Kukle.

Na ljetnom koncertu izvode se: „Hrv. nar. pjesme“ za mješ. zbor od Andjela (Oj jesenske duge noći, Draga je daleko, Pade listak); „Hrv. davorija“ od V. Novaka „Moje jutro“ od Padovca, i „Stanica“ od dra Švaba.

Dne 4. 7. 1921. umro je društveni predsjednik Ivan Budi u 58. godini života. „Jeki“ je bio vazda naklon, a to je dokazao i lijepim legatom od 10 000 K. Kod impozantnog sprovoda, koji je pokazao, kako je pokojnik bio štovan u mjestu, društvo mu je izkazalo običajnu počast pjesmom žalostinkom. Ivi Budiju ostao će u „Jeki“ časna spomen!

U kolovozu došlo je u Samobor hrv. pjev. dr. „Sljeme“ iz Šestina i priredilo koncert. „Jeka“ je dočekala bratsko društvo i isla mu na ruku kod priredbe koncerta.

Dne 18. 8. umrla je Ana Bahovec, supruga zaslužnoga nekadanjeg predsjednika Marka Bahovca. „Jeka“ ju je sprovela do groba i zapjevala tužaljku.

Zimska sezona 1921./2. započela je po običaju u listopadu. U muškom je zboru 25 pjevača a u ženskom 18 pjevačica.

jedva podvostručio t. j. porastao je ukupno na 49 članova i članica. Od toga je otpustilo iz Ch'ega 7 čl. odatupilo ih je 8, brisano 15, a umrla je 1 članica, te klub danas ima samo 13 članova i 5 članica. I to: Mijo Knaf, Fran Tonžetić, Dragutin Weis, Božidar Knaf, Martin Knaf, Antun Bčan, Franjo Kifrin, Franjo Zornjak, Alojz Krušec, Fanika Klarić, A oje Kuril, Fanika Rafočaj, Marko Vuković, Cecilija Kuril, Katarina Knaf, Ana Skender, Ivan Knaf i Edvard Krušec.

Upravni i nadzorni odbor za g. 1924: predsjednik Mijo Knaf, podpredsjednik Božidar Knaf, tajnik i računovodja Fran Tonžetić, blagajnik Alojz Kuril. Pročelnik nadzornog odbora Drag Weis, a pomoćnici: Katica Knaf i Martin Knaf.

Prava vrijednost kluba najbolje se očituje u njegovu radu — radu karitativnom i prosvjetnom. On je u ovih čet god. na svrge skupa sabrao 1424 Dol. 90 cent. Od toga je podijelio 588 Dol. 75 cent. u ime raznih potpora, a u Samob. štetionici pohranio je polog od 647 Dol. 25 cent. Za ovog petogodišća upravljeno je na n: 67 molba za potporu, te je od tih 43 odobrio a 24 oob o.

S odobrenim molbama pošljielo je klub u ime potpora svega 76600 K. Manju polovicu od toga dobila je srotinija samoborske škole, ostalo udovice i sirote; 3000 K dopitano je u ime pripomoći za tisak „Povijest samoborske škole.

Od podnesenih molba nijesu uvažene od Vatrogas društva samobor za pripomoć za nabavu barjaka, jer ne bijaše moguće udovoljiti radi osjetljivosti financija i novčanih prilika te molba odbora za nabavu zvona u S., budući da pravila kluba ne dopuštaju ovakva podupiranja.

Gornje brojke najljepša su pohvala plemenitom radu ovog kluba, ma'og doduše po broju članova ali velikog po svojoj svrsi pomagati sirotinju i širiti prosvjetu u krilu mnogih zavičaja. S dosadanjim redom svojim mogu da se ponose članovi njegovi, kako se i Samobor ponosi njima a napose škola samoborska, kojoj je ovaj klub do danas njezin najveći dobrotvor.

M. L—g

Koncert od 15. I. 1922. prikazuje hrvatsku zbornu literaturu Ivan pl. Zajc (Crnogorka); Gjurio E. i s e n h u t h (San); Fran Vilhar (Ja te ljubim); Vilko Novak (Braći i Bi mirna noć). Opća je bila konstatacija, da „Jeka“ pokazuje sve veći napredak.

I komemoracija Zrinski Frankopanska i Tijelovo proslavljeno je običajnim načinom.

U lipnju 1922. pozdravio je Samobor crkvene dostojanstvenike nadbiskupa dr. A. Bauera i biskupa dr. D. Premuša, koji su došli dijeliti sv. potvrdu. U večer 22. VI. priredjena im je podoknica a 23. VI. kod pontifikalne mise nadbiskupove pjevao je mješoviti zbor Foersterovu „Misu“. Gdja Emica Špa lj pjevala je „Ave Marija“ od Pućlika.

„Jeka“ se obraća na „Hrv. pjev. savez“ sa predstavkom, da se sazove glavna skupština svih hrv. pjev. dr. (koje već nije bilo više godina), da se izabere u upravu ljudi, koji će raditi oko promicanja naših pjevačkih ciljeva. Sivar je naišla na odziv i 26. XI. 1922. sastalo se 18 hrv. pjev. dr. Izabran je novi odbor. „Jeka“ je počašćena jer je njezin zborovodja izabran za drugog podpredsjednika Saveza.

(Nastavit će se)

Gornje vijesti.

Pedesetgodinjšica „Jeka“. Za proslavu pedesetgodinjšice „Jeka“, koja će biti 20. srpnja o. g. čine se priprave. Nekoja hrvatska pjevačka društva već su najavila svoj dolazak, pa se nadati da će to biti lijepi slet hrvatskih pjevača. Osim nastupa pojedinih društava kod matineje i pučke svečanosti, nastupit će i „Hrv. pjevački savez“ t. j. prisutni svi pjevači sa nekoliko pjesama. Detaljni program proslave bit će uskoro objavljen.

Za naša zvona Gdja Fanika Lučić darovala je za zvona 10 Din, a gdja Julijana Herceg 100 Dinara. Odbor moli građanstvo za darove, da i mi, poput drugih mjesta nabavimo nova zvona za našu župnu crkvu. Dosad sabrana svota jedva dostaje za jedno malo zvono. Hvaleći dosadanjim darovateljima, molimo za daljnje priloge.

Zanimiv darak. Prošle nedjelje dne 25. V. davao je „Hrv. Sokol“ na Wilsonovu trgu u Zagrebu, veliku i krasnu javnu vježbu Novinski izvještaji o istoj ističu, da je nastupilo najmlađe Sokolčice s 5 godina, a najstariji Sokol sa 72 godine. Posljednji će biti jamačno odlični i prezasluzni začasni starosta Josip Hanuš. Ali mi se u Samoboru možemo podičiti sa Sokolom još za nekoliko godina starijim, koji, duševno i tjelesno još bodar i svjež, čedan, premda široko popularan, istinski demokratičan, može kao živahan radnik služiti uzorom svakomu od hrvatskih mladih Sokolova, dapače i istaknutim sokolskim funkcionarima. Pošlo nam je za rukom doći do sadržaja slijedećega interesantnoga pisma, koje — makar prouč njegove volje — objelodanjujemo kao ilustraciju njegova djelotvornoga zanimanja za sve javne prilike Hrvatsva u prošlosti i sadašnjosti, mladijima kao primjer lijep i nasljedovanja vrijedan. Pismo glasi:

Gosp. Hinku Saureru
u Samoboru.

Gosp. Milan pl. Praunspenger izručio nam je drveni rezban relikvijar s napisom Zrinski-Frankopan, što ga je Vaše gospodstvo izvoljelo našem društvu darovati, kao spremnicu svetih zemnih ostanaka naših narodnih mučenika, Zrinskoga i Frankopana.

Na ovom daru izrazili smo u našem odboru zapisničku zahvalu Vašem gospodstvu, što i ovom zgodom činimo.

U ovoj kutiji bile su kosti Zrinskog i Frankopana (nekoliko njih) izložene na odru u ozaljskoj kapelici dne 30. travnja o. g., kad smo ondje priredili svečane zadušnice.

Budite uvjeren, da će se ovaj Vaš odličan i rodoljubiv dar vazda časno čuvati u našem društvu.

Zagreb, 22. V. 1924.

Uz poštovanje i hrvatski pozdrav

Braća Hrvatskog Zmaja

Veliki meštari:
E. LASZOVSKI

Protonotar:
Dr. DEŽELIĆ

Taj relikvijar izradio je vlastoručno g. Hinko Saurer. Izveden je u čistom gotskom slogu pred kojih 20 godina, iz tvrdoga drva. Odlikuje se prekrasnim rezbarijama i figuralnim okovima, koji su također vlastoručno izvedeni od poklonitelja.

Kutija je iznutra obložena bijelim limom, dok joj je poklopac obložen crvenim baršunom. Skladan oblik, krasne proporcije te solidnosti izradbe zadivile su braću „Zmajevce“ prigodom predaje tog dara ovima, koji revao bdiju nad hrvatskim starinama i našim narodnim dragocjenostima. — Bog da poživi na-

šeg starinu dugo i mnogo, čila i zdrava, makar i do stotoga ljeta njegova zaslužnoga života!

† Imbro Puškar, posjednik i obrtnik umro je 14. pr. mj u 72 godini. Sprovod mu je bio u 16 pr. mj. kome je prisustvovalo mnogobrojno naše građanstvo te veteransko društvo. — Laka mu zemlja!

Mjestna organizacija Saveza hrv. obrtnika u Samoboru Kako smo savili u zadnjem broju Samob. lista održaje Savez hrv. obrtnika na Duhove dne 8 i 9. lipnja glavnu skupštinu na Sifaku, za koju se je prijavio lijep broj učesnika, pa se svakomu preporuča da si nabavi potnu iskaznicu sa fotografijom radi prelaza na Rijeku. Putne iskaznice dobiju se kod trg. poglavarstva.

Vlakovi polaze na Sušak iz Zagreba 11⁰⁵ i 23⁴⁰ osobni, 5²⁰ i 8 sati brzi vlak, a ne kako je zadnji puta javljeno, jer je još od 1. lipnja promjena voznog reda.

Obdržavanje poreznih rasprava. Rasprave p. r. z. raspisjućeg povjerenstva za za odmjeru tećvarine III. razreda i poreza na poslovni promet za trogod š e 1923 - 1925 obdržavati će se dana 12. 13. 14. 16. 17. 18. 20. 21. lipnja t. g. svaki dan od 8 sati u jutro u zgradi kr. financijalnog ravnateljstva u Zagrebu, Opatička ulica kbr. 20 razizemno, za koju se danas porezovnicima razašljaju posebni pozivi za prisustvovanje k istoj pa se upozoruju da u vlastitom interesu i pristupe.

Protiv zaključka raspisjućeg povjerenstva ako se tko sa oimjerom ne zadovoljava ima te pravo prizvati u roku od 8 dana na Opatračno povjerenstvo za odmjeru tećvarine III. razreda i poreza na poslovni promet.

Registar nalazi se kod trg. poglavarstva izložen do 11. lipnja.

Uplata poreza Porezovnicima razaslane se opomene na uplatu II. čet. poreza i drugih javnih daja, pa se pozivaju da dugovinu čim prije podmire, jer će u protivno slučaju trg. poglavarstvo biti prisiljeno protiv nemarnih plataca provesti ovrhu postupak.

Izlet Hrv. Sokola Kao svake godine tako i ove priredio je hrv. Sokol na Spasovo izlet u ubava naša brda i prirodu, k sv. Križu. U dva sata sakupilo se brojno članstvo žensko i muško te pošlo na čelu sa lanlarom kroz Gornji kraj te Ludvič. Ovom su se izletu priključili i naši vatrogasci kao i vatrogasci s Bregane.

Uz svirku lanlare ubrzo se je razvila veselost, pjevalo se i plesalo na sve strane. Starosta našeg Sokola brat Milan pl. Praunspenger pozdravio je vatrogasce iz Bregane i Samobora lijepim i patrioćkim govorom, na kojega su mu vodje istih društava odvratile pozdrav. Oko 8 sati povratili se izletnici i mnogobrojno općinstvo natrag u Sokolanu.

Zaboravljeno. U tiskari S. Šek u Samoboru glavni trg 3. zaboravljeno je jedan šekir sv. Vlasu. ga može podići u upravu lista.

Prijava oružja. Ministarstvo financija dostavilo je za tekuće na oružje slijedeće objelodanje:

Svaki građanin, koji drži vatreno oružje, dužan je prijaviti državnoj vlasti kakovo oružje ima. To je dužan da učini i pri promjeni oružja.

Prema ovom, ova prijava za držanje vatrenog oružja, na kojoj se ljepi posebno, sa svaki komad vatrenog oružja, takoo te T. br. 67, takovele tarife pod a) podnosi se

nadležnoj vlasti samo jednom i ova važi sve dake, dok ne nastupi promjena po ovoj prijavi.

Ako prijavljeno oružje sopstvenik otuđi, onda je dužan o ovome izvijestiti nadležnu vlast, a ako samo razmeni, onda mora platiti novu taksu kao za novo nabavljeno oružje. Pismena kojom sopstvenik odjavljuje svoje oružje ne podleže nikakvoj taksi.

Pored ovoga u članu 4 istog zakona predviđeno je, da nitko ne može noviti vatreno oružje, bez pismenog odobrenja nadležne vlasti, koje se uvijek izdaje za određeno vrijeme, a najduže za godinu dana. A u članu 8 istoga zakona predviđeno je, da se za oružje historijske i umjetničke vrijednosti, kao i ono, koje u pojedinim krajevima po običajnim tradicijama važnjava narodnu nošnju, izdaje odobrenje za nošenje i držanje za trajnom važnošću.

Za ova odobrenja (oružni list) po zakonu plaća se godišnje taksa i to za godišnji oružni list (odobrenje) po T. br. 97 pod b) taksene tarife, za trajni oružni list po T. br. 97 pod v) taksene tarife. Ova se taksa liječi na samom odobrenju (oružnom listu) a svopstvenici su dužni da svoj godišnji oružni list zamijene najdalje do 15. januara zaključno svake godine i taksu plate. Ko u određenom roku ne zamjeni oružni list, smatrat će se da nije platio takse i šinjim će se postupiti dalje po članu 100. tačka 5 zakona o taksama.

Ovoj taksi podleži i lovačko oružje, a u oblastima gdje nema naročitih zakona o lovima, pored ove takse, za lovačko oružje kojima se lovi, naplati će se i taksa iz T. br. 101 a) taksene tarife, koje će se liječiti na oružnom listu.

Novi oružni list izdavat će se na osnovu učnjene prijave, u kome se slučaju ima naplatiti taksa iz T. br. 97 taksene tarife pod a) i b) odnosno v) ili na osnovu starijeg oružnog lista, u kome slučaju treba samo naplatiti taksu iz T. br. 97. taksene tarife pod b).

Za svako novo nabavljeno oružje, svopstvenici moraju platiti prijavu i godišnju taksu u roku od 15 dana kada ovo nabave. Ko u ovom roku ne prijavi i ne plati ove takse, kazni će se po propisima tačk. 5 čl. 100 taksenog i prisiljenog pravilnika. Ova kazna ne iskjučuje kaznu po ostalim zakonima.

Ako svopstvenik dobije odobrenje za nošenje oružja u toku godišnje i onda je dužan da plati taksu za cijelu kalendarsku godinu.

Za svaki komad vatrene oružja plaća se posebna godišnja taksa.

Vlasti kojima se kao nadležnim imaju prijaviti držanja oružja, koje dođu odobrenja nadležne su i za prijem ove takse, kao i za izvidaj i osudi po učnjanim krivicama iz ovoga tarifnog broja.

Ova taksu ne plaćaju samo oni službenici, koji po svojoj službi i pozivu imaju pravo ili im je dužnost oružje nositi.

Prijavnu taksu za držanje vatrene oružja ne plaćaju prijavljivaoci vatrenog oružja.

Žalbe protiv ovuda o kažnjavanju podnose se u roku od 15 dana preko one vlasti, koja je opudu izrekla generalnoj direkciji posrednih poreza.

Pošto naplata ove takse važi od 15. novembra 1923. g. to svi svopstvenici ovoga oružja moraju taksu iz T. br. 97 pod b) taksene tarife platiti i za god. 1923.

Ako svopstvenici ovoga oružja ovu taksu za godinu 1923. ne plate odmah, prema njima će se primjeniti kaznene sankcije.

Dostavlja se trg. poglavarstvu znoja radi a nalogom da u cijelom svom području odmah gornje ministarsko obješnjenje svestrano proglasiti dađe u jednom primjerak na oglasnoj pošti izvijestiti dađe.

Sokolstvo.

Poučno zabavno veče „Hrv. Sokola“ u Samoboru priredjeno u Sokolani dne 18. V., potpuno je uspjele u svakome pogledu. U prvom redu moramo spomenuti odličnoga gosta g. Dra. Rudolfa Horvata, poznatoga profesora-historičara, oduševljenog Sokolaša i obljubljenoga narodnoga zastupnika. On je toga dana kao podstarosta glavnoga „Hrv. Sokola“ (na Wilsonovom trgu) u Zagrebu, imao puno brige i posla, jer je njegovo društvo davalo veliku i krasnu javnu vježbu. Kao pravi Sokol i otučbenik ipak je pridonio golomu žrtvu te se kasnim vlakom u 8 s. 30 m. zaputio u Samobor, u pratnji našega staroste Milana pl. Praunspbergera, koji je kod javne vježbe u Zagrebu tehnički također važno zaposlen bio. G. Dr. Horvat je za predavanje izabrao originalnu temu, govorio je naime o tome, kako je hrvatski narod pokazivao od svoga dolaska u današnju domovinu osobitu žilavost i upornu snagu. Odonda su premnogi jači narodi ili neiragom izginuli ili se s drugim većim narodima stopili, ali Hrvati odolješe svim takovim opasnostima, od kojih da se spomenu samo neke najveće kao: ovdje zatečeni, visoko kulturni rimski element, koji je dapače po Hrvatima posve absorbiran; strašna mongolska poplava; nekoliko stoljeća najburnije najezde svjetskoga osmanlijskoga imperija; neprestano glodanje po moćnim zapadnjačkim susjedima itd. itd. Za to nam može i sada punim pouzdanjem da klikne: U vis hrvatska srca! nemamo razloga nikoga se bojati niti pred čim strepiti, a najmanje sada, kad je narod u širokim svojim slojevima osviješten te budno drži stražu, kojoj se imade priključiti inteligencija, sabrana i svrstana naročito u Sokolske redove, jer hrvatsko Sokolstvo ima u današnje dane valjda zamašniju i svetiju mislju, nego li ikada do sada. Sokolsko članstvo i drugo općinstvo, koje Sokolanu dubkom napunilo bilo, pažljivo je i oduševljeno slušalo govornika te ga burnim pljeskom negradilo.

Preradovićevu pjesmu „Djed i unuk“ deklamovao je naš Lavo Špišić baš jako lijepo, simpatičnim glasom, za rođenoga Samoborca dobrim naglaskom, jasnim izgovorom te punim razumijevanjem onih mjesta, kojima ta pjesma obiluje, a koja izražavaju topla čuvstva i plemenite patriotsko-slobodarske misli.

Rasporedom ireću, šaljivu točku, jednočinku „Mesečnjaci“ predstavljali su članovi diletantskog zbora „Hrv. Sokola“ i „Pučke knjižnice i čitaonice“. Uspjeh je bio takav, da se ne može ni zamisliti bolji. Uloge su zahvalne, bile su podijeljene vrlo sretno, naučene izvrstno, podane s razumijevanjem, vjerno i živahno. Dakako, da je komad prema tome potpuno upalio, općinstvo se je sve savijalo, pak i najozbiljniji slušatelji htjedoše prasnuti od smijeha. Glede diletanata možemo izjaviti: Sigurno je, da su si svi dali puno truda, da su svi uspješni i da je svaki bio potpuno na svome mjestu. Sigurno je opet, da je ipak najuspješiji bio naš samoborski Puba „veleposjednik iz Svinjarevaca“, koji je izazvao nebrojene salve smijeha već svojim prirodjenim humorom, kamo li pako izvrstnom

igrom. Za istu smo mu dužni time srdačniju zahvalu, što je nas sjajno zabavljala, ali njega debela znoja koštala. O dragoj našoj mladeži ne možemo dakle a da se najpovalnije ne izrazimo. Ali ne smijemo ni ovom prilikom zaboraviti pročelnika naših mladih diletanata, onoga ustrajnoga staroga radnika, koji je deklamaciju i predstavu izvrstno uvježbao te našoj mladeži uopće neumorno propovijeda i smisao joj ulijeva za točnosti i savršenosti, koja svojstva neka žarko prigrlje i neka ih se drže pri svakom djelu, tako na polju Sokolskoga, kulturnoga i javnoga rada, kao također na polju privatnoga svoga poslovanja. Onda će biti postignut jedan od glavnih ciljeva, za kojima u Sokolskim i srodnim kulturnim društvima težiti, oko postignuća iskih svim silama nastojati moramo.

Društvene vijesti.

Obrtno radničkom društvu „Napredak“ pristupio je kao utemeljitelj gđja Ana Švarić sa svojom od 500 K.

Uporozuju se g. članovi, koji još nemaju društvenog znaka da ga mogu dobiti kod društvenog blagajnika Ivana Bečića uz cijenu od 20 Din.

Hrv. pjev. društvu Jeki, poklonio je g. Krajačić Roland 3 staka za kišobrane i 3. pljuvačnice. -- Na daru mu se najljepše zahvaljuje odbor.

Društvu za poljepšavanje, darovali su gg. Josip i Paula Finger 100 Din. Na kojem daru se društvo zahvaljuje -- Ugledali se i drugi sugrađani u ove dobročinitelje društva.

Dobrov vatrog. društvu pristupio je kao član utemeljač g. Juraj Kunić.

Gosp. ing. Vdčeslav Stadek poklonio je ovdajšnjem vatrogasnom društvu bogato opremljeno stručno djelo „Feuer Schutz und Trutz“, priručnik za zvanične i dobrovoljne vatrogasne čete. -- Zapovjedništvo društva usrdno zahvaljuje g. darovatelju.

DOPISI.

Dobrovoljno vatrogasno društvo u Bregani održavalo je na Florijanovo dne 4. svibnja o. g. svoju 8. redovitu glavnu skupštinu koju je otvorio sa lijepim riječima zapovjednik g. V. d. V. grinc predavši isto riječ društvenom tajniku Tajnik izvješćuje o prošlogodišnjem radu te ujedno kao blagajnik predlaže račune i knjige koji su po nadzornom odboru u redu pronadjeni. Pošto isti nemože vršiti dužnosti blagajnika to predlaže da se izabere za blagajnika vodju Hribar Ivana što se jednoglasno prihvaća. Za vodju štrcara privisuje se rojnik Bendeković Franjo a zamjenikom vodje penjača imenuje se stožernog truhljača Radovanić Franju.

Pošto je lirske dnevni red ispunjen zaključio je g. zapovjednik skupštinu a poslije podne razvila se animirana zabavica priredjena na Vrhnjaku.

Okolna.

Tragična smrt jednog umobolnika Stjepan Kapušića tečaj iz Sirmca vozio je u društvu A oja Novčić svog 24 godišnjeg sina Sanka Kapušiću u zvod sa umobolne u Stenjevcu, jer je još prošle jeseni opažao na njem znakove ludila. -- Na putu sjeđeti između njih -- zapitao ih

kuda ga vode, a oni su mu kazali da idu u Zagreb.

Kad su bili kojih 500 metara udaljeni od željezničke stanice u sv. Nedjelji nenadano je iskočio iz kola i potrčao prema pruzi železnice Zagreb-Samobor. Otac njegov potrčao je za njim, sluteći njegovu namjeru, — nu nije ga mogao dostići, jer se je već stao bacio pod vlak br. 16 koji polazi iz Zagreba u Samobor u 14¹⁰ sati, — a koji je u ono vrijeme išao.

Strojvodja videći da se je Kapudžija bacio pod vlak, stao je odmah davati znak kondukterima da mu pomognu zaustaviti vlak, nu već je bilo prekasno, jer kad je vlak bio zaustavljen vidili su da je Stanko već mrtav, čije je tijelo bilo presječeno tako, da mu je donji dio tijela izvan tračnica gdje se je pod vlak bacio ostao, a gornji se dio 28 koraka napred izmedju tračnica nalazio.

Njegovim skokom iz kola poplašio se je konj kojim je upravljao A'ojz Novačić, pa tako ovaj nije mogao skočiti za nezrečenim da mu spriječi njegov naum.

Povjerenstvo sastojće se od gg. srećkog poglavara i opć. liječnika ustanovilo je da je samoubojstvo počinjeno u ludilu i određilo pokop lješine.

Prodaje tuđe stvari. Ivan Kapušin priženjen Franci Bedran u Petko-bregu prodao je Janku Žitkoviću iz sv. Martine 2 konja i dva kola vlasništvo svoje punce Bane Bedran bez njezinog znanja. — Pronadjeni konji sa kolima oduzeti su od Žitkovića i povraćeni vlastnici Bani Bedran a počinitelj sa kupcem prijavljeni su kr. kot. sudu.

Ukrao plug. Valent Mikieš seljak iz Novaka općine sv. Nedelja ukrao je sred bjeloga dana sa dvorišta svog susjeda Ivana Deščaka jedan plug vrijedan 250 Din.

Plug je pronadjen i predan na kažnjavanje a protiv počinitelja krađe podnešena prijava.

Kradja drvi. Stjepan Šitobod i Franjo Rubinčić iz Pojgradja ukrali su na štetu Franoe Ložnjak iz Dolca 25 kom. hrastovih stabala vrijednih 125 Din.

Siromašna kapela u Lipovcu. Zamoljeni priopćujemo ovaj apel: Ovlašteni po žup. oblasti u Zagrebu, najsrdačnije molimo milodare u ime svih žitelja sela Lipovac sve krišćane, da nam njima priteku u pomoć kod izgradnje žrivenika sverte obitelji i svetoga Florijana, jer žitelji sela Lipovac nisu sami nikako mogući ove podignuti, a teško nam je da gotovu kapelu bez žrivenika moramo gledati — **Mato Gunčić, Janko Gunčić** s Lipovca

Gospodarstvo.

Samoborski pašnjaci. Na početku se ovoga mjeseca sastalo više starijih građana, koji su poveli razgovor o gospodarstvu.

Medju ostalim govorilo se o našim pašnjacima te kako smo imali prije obilno pašu po šumi i poljskim putevima, dok je bilo mnogo manje pašnjaka blaga. Sada imade malo gospodara, koji ne drže po jednu do dvije kravice koje kroz zimu prehrani u staji a od ranog proljeća do kasno u jesen tjera ih na poljske puteve na pašu, da ne pohrani krme koja mu treba za zimu.

Mi bismo iz naše sredine odbor kao gospodarske ljude; da se poraditi za opće dobro, dajte im spudaju i naši pašnjaci, ali našlost i štetu ne bismo se naši građani i ci za ovo naše veliko dobro.

Samoborsko novo društvo Šaka

U šumi je sahranjeno pašu, koje postavne table, posvuda zabijani pašu. Time smo izgubili šumsku pašu, gdje smo prije polovicu našega pašu. Sada se sve tjera na poljske puteve, koje su bez svakoga nadzora, te zlobni ljudi godišnice sve više nasipavaju puteve svakojakim čvrstim otpadcima i obrtnim materijalom likom stakljevih ciglovi, a najviše kožaranim čriješlom. I time se sve više godišnice postepeno, ali sigurno smanjuju naši pašnjaci.

Gdje je u predjašnje vrijeme rasla izvorna i zdrava pašu, tamo je danas nema, već pojedinci uživaju neovlasno naše zemljište odavno zatiru u šu pašine.

Mi smo predali molbu u odborsku sjednicu i pojedinci su odbornici predlagali da se uzmu u zaštitu naši pašnjaci i da se maloži onima, koji su navažali da o svome trošku očiste puteve i zasiju travom, ali te su sve molbe ostale glatom onoga što vapije za pomoć u pustini. Odgovara se naprosto smiješno da se ne zna iko navaža, mada je prijavljeno tko materijal i otpadke istovaruje na poljske puteve.

Samobor ne ima imućnika, koji mogu cijelu godinu blago u staji hraniti niti 2 posao a i blag je na svježem zraku zdravlje, bolje se razvija i krave bolje doje, nego one, koje se najkrepčijom hranom hrane u sparnoj štali u ljetu.

Sada nastaje naravski najveći sezona pašu pa se obraćamo na zvane faktore javno da se zauzmu za uredjenje naših pašnjaka i da se na glavne poljske puteve postavne table za zabranu iskečivanja poljskih pašnjaka. Osobito apelujemo na one, koji nemaju hlaga na pašu, a danomice troše više mlijeka nego oni, koji imade kravu, jerbo su potonji većim dijelom siromašniji žitelji koji si ne priušte mlijeka nego ga unovče. Držati se valja one lijepe stare rečenice! Ako se trebaš danas, možda bi sutra mogao silno da trebaš! **Samoborski građani.**

Vozni red samoborske željeznice

Iz Samobora kreću vlakovi i to:

6¹⁰ u jutro
8⁰⁵ u jutro (osim nedjelje i blag.)
12²⁰ poslije podne
18¹⁵ navečer.
20³⁰ navečer (nedjeljom i blagd.)

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:

8 u jutro
11⁴⁰ prije podne (na radne dane, nedjeljom samo do Buzedgrada)
14¹⁰ poslije podne,
18⁴⁰ navečer (na radne dane)
20³⁰ navečer.

Stroj za šivanje

rabiljen prodaje se — Upitati u upravi S. lista.

Oranica

u Samoboru zvana „Remonarka“ pri Gradinskom mostu, u površini od 6 rali, vlastnoš g. Prusa-spargera, prodaje se dne 22. lipnja u 3 sata popodne parcelarno po pol rali. — Sastanak na licu mjesta.

Sviježe mlijeko

dobiva se svaki dan kod Jakoba Štembergera, svonara, Bregovita ulica 6. Primaju se narudžbe.

Željezni krevet

kupujem. Javiti u upravi lista.

Sokolska odora

(bluza, košulja i kapa) za srednju osobu, ponošenu, prodaje se jeftino — Upitati u upravi.

Soba

sa pokućtvom iznajmljuje se. Nova ulica (kuća Ivanščak)

„Novo kuživo“

za miševu i štakore po dr. Kršnjaviju sigurno je i neopasno sredstvo za ta-manjenje.

Dobiva se u ljekarni.

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

preporučuje:

veliki izbor ručnih radova (štampanih i gotovih), vunice za djempere i dječje oprave, svilene čarape i raznu drugu robu.

Restauracija bavića Samobor.

Zajutak svake nedjelje:

Paprikaš — gulaš ala Segedin.

Hrenovke svježe.

Domaće češnjovke.

Toči se crno dvostruko sladno pivo Jelačić ala „Salvator“ u bocama, i stara domaća kapijica vina od 1921. godine.

Pivo preko ulice uz snižene cijene.

Javna zahvala.

Svim prijateljima, znancima te rođacima, koji su milog nam i nezaboravnog oca, tasta, ujaka i šogora

Imbru Puškara

posjednika i obrtnika

na vječni počinak sprovedi i odar mu vijencima okitili, nama u pomoć bili, sa utjehom i saučešćem naše teške boli ublažili, budi ovime najtoplija hvala.

Napuće pak veleč. svećenstvu društva vojno-veteranskog bana Jelačića, bratovština sv. Vida, sv. Josipa i sv. Valentina te čitaonici Hrv. kršć. socijala, koji su zemne ostatke miloga pokojnika do bla-dna groba korporativno sprovedi, budi najsrdačnija hvala.

Samobor, 28. svibnja 1924.

Tuga, uća rodbina.

Odgovorni urednik: Stanko Šaka